

Beyaz Saray'daki Faşist Geçit Alayı, Çin Nefreti, Yalanlar ve Savaş Harareti

Editörün Notu: Raymond Lotta'nın aşağıdaki makalesi 28 Ağustos 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak

için

bkz:

<https://revcom.us/a/662/the-fascist-pageant-at-the-white-house-en.html>

Cumhuriyetçilerin Ulusal Kongresinde, Trump faşist zırvalıklarına devam etti. “Çin işlerimizi çalıyor”, “ülkemizi gözü kapalı soyuyor”, “ülkemizin temellerini söküyor” ve “ülkemize sahip oluyorlar”.

Der Führer daha önce de Çin'i COVID-19 virüsü için suçlamış ve virüsü ırkçı bir şekilde damgalayarak ‘‘Çin virüsü’’ ifadesini kullanmıştı. Bu işin hakikati ise bu virüsün bir hayvandan insana patojen olması (mikro-organizmalardan kaynaklı bir virüs olması). Bilim dünyasının konsensüsü virüsün çıkış yerinin Çin olduğu noktasında birleşse de, Trump'ın Çin'in virüsü kasıtlı olarak ortaya çıkartıp yaydığı iddiaları düpedüz saçmalıktır. Hatta kanıtlar, Amerika'daki enfeksiyon kaynaklarının çoğunun Avrupa olduğunu göstermektedir. Ayrıca bir konuda açık olalım, bu bir dünyadır ve bu da küresel bir pandemidir. Trump'ın buradaki sansasyonel yalanları büyük ölçüde rejiminin zaten krizde olan kamu sağlık sistemini, düpedüz ve son derece gereksiz bir halk sağlığı felaketine dönüştürmesindeki alçak manevrasını gizleme çabalarından kaynaklanıyor.

Daha da kötüsü, Trump devamlı olarak Çin ile olan savaş ateşini harlıyor. Ve ‘‘Çin'in bu ulusal trajediden (COVID-19) tamamıyla sorumlu tutulacağı’’ noktasında ısrar ediyor. Bundan

birkaç gün önce ‘‘Eğer seçimleri kaybedersem Çince konuşmayı öğrenmek zorunda kalacaksınız’’ dedi. Beyaz Saray’da ise ‘‘Çin’e karşı durabilen ve durmaya devam edecek’’ tek politikacı olmasıyla ilgili böbürlendi.

Bütün bunlar olurken, Çin ve Amerikan savaş gemileri, Güney ve Doğu Çin Denizi’nde devamlı olarak karşı karşıya geliyorlar... Tutulmuş bir opera sanatçısı, monoton bir sesle Beyaz Saray’ın çimlerindeki deliler topluluğuna ‘‘Tanrı Amerika’yı kutsasın!’’ diyor... Bu sırada havai fişekler yükseliyor.

1)Amerika’nın, Çin ile olan ekonomik ilişkileri konusunu net bir şekilde ortaya koyalım:

1980’li yılların sonlarında ve 1990’lı yılların başlarıyla beraber, Çin, Amerika ve Batı sermayesi için bir ucuz işgücü/ter atölyesi ‘‘cennetine’’ dönüşmüştü. IBM, Microsoft, Dell gibi Amerikalı yüksek teknoloji firmaları üretim operasyonlarını Çin’e kaydırmıştı. 2000’li yılların ilk on yılında bu üretim zincirlerinde çalışan işçiler haftada 68 saat çalışıyor ve saatlik 65 sent alıyor, acımasız kontrol mekanizmalarına tabi tutuluyor ve korkunç bir çalışma hızında çalışmak zorunda kalıyorlardı.

2010’lu yılların gelmesiyle beraber, Apple’ın iPhone üretimleri tek bir fabrika kompleksinde toplanmıştı ve 450.000 işçisi vardı! 2017 yılında bir iPhone’un bütün üretim halkalardan geçmesi sonucu maliyeti 237 dolardı ancak bunun sadece 8.46 doları, telefonu toparlayan ve bataryasını üreten Çinli firmalara veriliyordu. Günün sonunda iPhone’un o zamanki satış fiyatı 649 dolardı. Bu her bir iPhone satışından 283 dolar karın direkt olarak Apple’ın kasasına girdiği anlamına geliyor.

Buna benzer korkunç hikayeler ve finansal açıdan beklenmedik dalgalanmalar, kar hikayeleri aynı şekilde başka uluslararası firmalarda ve bir Amerikan firması olan Target tarafından görevlendirilen firmalara ilişkin de duyulmuştu. Bu firmaların

hepsi, Çin, Bangladeş, Meksika ve dünyanın başka yerlerinde ucuza tüketim ürünleri ''tedarik'' ediyorlardı. ''Wal-Mart'' fiyatları büyük ölçüde ''Made in China'' etiketine dayanıyordu ve uzun yıllar boyunca Amerikan kapitalinin maaşları düşük tutmaya devam etmesine ve karlarını artırmasına olanak sağlamıştı. Amerika'nın, Çin'e yaptığı otomobil yatırımları bu şirketlere daha da hızlı büyüyen bir pazara giriş imkanı verdi ve bu durum genel kurumsal kazançlar ve küresel rekabet için hayati bir durum oldu. Amerikan hükümetleri bu süre zarfı boyunca Amerika'ya yurtdışından gelen ürünlerden gümrük vergileri ve gümrük tarifeleri topladılar.

*Çin, Amerikan ekonomisi için başka bir teşvikin kaynağını da sağlıyordu. Çin hükümeti ve bankaları, Çinli kapitalist üreticilerin, Amerika'ya ve diğer Batı pazarlarına ihraç ettikleri ürünlerden de gelir elde ediyorlardı. Çin hükümeti ve bankaları bu süre zarfı boyunca ağırlıklı olarak ihraçtan gelen dolarlar üzerinden ''döviz'' ve ABD Hazinesi tarafından yürürlüğe sokulmuş bonolara çok ciddi yatırımlar yaptı. Amerika'ya bu şekilde giriş yapan ve çoğunluğu ter atölyesi menşeli olan bu para uzun bir süre Amerikan ekonomisini cilalama işlevi gördü. Aynı şekilde Amerikan hükümetlerini çok uzun süreler boyunca devasa borç açıklarına rağmen işleyebilir pozisyonda tuttu. Şu an da ise bu paranın çok daha fazlası Amerika çapında çamura bulanmaya devam ediyor ve bunun sonucu olarak ise, emlak piyasası balonunun patlaması da dahil olmak üzere 1990'lar ve 2000'lerden beri devam eden büyüme ve finansal karları canlandırmıştı

**1980'lerin sonundan itibaren Amerika-Çin arasındaki ilişkiler büyük ölçüde Amerikan sermayesinin lehine bir şekilde domine edilmiş ve onun karlılığını arttırmıştır.*

Ancak 2007-2008 küresel finans krizi ile birlikte Amerika-Çin ilişkileri de daha kompleks bir şekilde büyümeye ve değişmeye başladı. Çin artık yükselen kapitalist-emperyalist bir ülkeydi. Çin kendi bağımsız ekonomik gücü ve nüfuzuna kavuşmuştu. (Günümüzde Çin dünyanın en büyük ikinci ekonomik

gücüdür) Bu süreçte Çin bir teknoloji inavatorüne dönüştü. Para birimi ve bankacılık sistemi küresel finansal pazarda artık büyümekte olan bir role sahipti. Çin, Asya'nın başka kısımlarına, Afrika'ya ve Latin Amerika'ya ciddi yatırımlar yapıyordu. Çin, Amerika'yı pazara etki ve küresel etki gibi konularda zorlamaya başlamıştı. Ve Çin ordusunu büyütüyordu.

2)Amerika'da imalata dayalı işlerin kaybedilmesiyle ilgili bilgileri net bir şekilde ortaya koyalım:

Evet, imalata dayalı milyonlarca iş Amerika'dan Meksika, Çin ve "Küresel Güney'in" diğer kısımlarına doğru yöneldi. Bunun sebebi bu ülkelerin ''iş çalmaları'' değil, Amerikan sermayesinin sert bir uluslararası rekabet ile karşı karşıya olması ve daha fazla kar için dünyayı dolaşma mecburiyetidir.

Yine Amerika'da son on yıllarda imalata dayalı işlerin kaybolmasının ana nedeni ise teknolojik dönüşümdür. Otomobil şirketleri, demir-çelik sanayisi, uzay ve havacılık sanayileri ve diğer pek çokları robotlaşmayı, işçilerin yerine geçecek ekipmanları ve enformasyon teknolojilerini devreye soktu. Bu durum sonuç olarak işçi başına daha fazla çıktı ve daha az işçi gerektirdi! Ve Amerikan firmaları imalat zincirini sadece küçültmemiş ama yeniden düzenlenmişlerdir.

Donald Trump bu trendleri tersine çevirmemiştir. Evet, pandemi sürecine kadarki üç yıl içerisinde yüz bine yakın imalata dayalı iş piyasaya giriş sağlamıştır. (Her ne kadar bu durum Obama hükümetinde de böyle olsa da) Ancak bu Amerika'da imalata dayalı işlerin toplam iş gücüne oranının geçtiğimiz on yıllarda keskin bir şekilde azaldığı gerçeğini hiçbir şekilde değiştirmiyor, bu oran İkinci Dünya Savaşı sonrası 1960'lara kadar olan süreçte yüzde 28 iken şu an da yüzde sekiz oranındadır. Bu işler geri gelmiyorlar, aynı şekilde bir zamanlar Amerikan ekonomisinin kalbi olan tarıma dayalı işlerin de gelmeyecekleri gibi bu alanlar mekanikleşiyorlar ve varlıklarını yitiriyorlar.

Amerikan sermayesi küresel ve ucuz-emek üretim zincirlerine muhtaçtır. Bu zincirler ise “Küresel Güney’e” doğru yönlenmekte ve dönüşmektedir. Amerikan sermayesinin işleyişi ve karlılığı Üçüncü Dünya’da ki sömürüyü zorunlu kılmaktadır. İşte tam da bu yüzden Trump yönetimi, Meksika hükümetini, pandeminin vurmasıyla beraber, Amerikan sermayesi tarafından kontrol edilen fabrikaları açık tutması yönünde baskı altına almış, Amerika ve dünya piyasası için metallerin erimesine müdahale etmiştir.

3)Çin karşıtı yabancı düşmanlığı ve yükselmekte olan savaş hamleleri:

Trump yönetimi altındaki Amerikan ordusu, 2018 yılında açık bir şekilde ifade edilen yeni bir **Ulusal Güvenlik Stratejisi** ile hareket etmeye ve yönlenmeye başlamıştır. Bu yeni strateji Amerika-Çin arasındaki çatışmanın çok daha karanlık bir vizyonundan başka bir şey değildir. Trump tam da bunların ortasında televizyondaki izleyicilerine ve Çin’e inanılmaz bir askeri büyümenin üzerinde başkanlık yaptığını göğüslerine vurarak bu yüzden söylemektedir. (Bu büyüme aynı şekilde nükleer savaş kapasitesinin arttırılmasını da içermektedir) (Ayrıca bkz: [“Trump’ın Savaş Taciri Olmadığını Düşünen Absürt ve Tehlikeli Fantezi”](#))

Trump’ın Cumhuriyetçilerin Ulusal Kongresindeki kabul edilmiş konuşması Hitlervari bir geçit alayının doruk noktasıdır. Ülkedeki baskıyı ve savaşı tırmandıran ırkçı-faşist hokkabazlıkta şiddetli bir adımdır.